

Slovenská lekárska spoločnosť

PROGRAM

šiesteho slávnostného uvedenia osobností do

Dvorany slávy slovenskej medicíny

a

výstava fotografií obrazov z maliarskej tvorby

MUDr. Igora Pappa, CSc. a MUDr. Evy Nevickej, CSc.

M o m e n t k y z k r á s ž i v o t a

14. júna 2016 (utorok) 15,00 hod.

„Dom zdravotníkov“ – budova sídla Slovenskej lekárskej spoločnosti na Cukrová 3, Bratislava

Program:

1. Príhovor prezidenta SLS - Dr.h.c.prof. MUDr. Jána Brezu, DrSc., MHA

- zahájenie podujatia
- blahoželanie a odovzdanie „Medaily založenia Spoločnosti lekársko-slovanskej“ MUDr. Eve Sirackej, DrSc. a doc. RNDr., PhMr. Milanovi Lehkému, CSc.
- uvedenie kultúrneho programu

2. Hudobné vystúpenie žiakov Základnej umeleckej školy Jána Albrechta v Bratislave

Zuzana Pohánková, Chiara Krčmárová, Dominika Petrjánošová, Klára Jantáková

- zobcové flauty (pedagóg: Martin Vyskočil, DiS, art.)

- **W. Byrd: Maestoso**
- **L. van Beethoven: Menuet**

Zuzana Bystrická – husle, *ped. Martin Jantula* – gitara (príprava: pedagóg Mgr. Ján Lukáč)

- **A. Vivaldi: Zima – Largo** (z cyklu Štyri ročné obdobia)

3. MUDr. Alena Mosnárová, CSc. – prednes z vlastnej básnickej tvorby

4. Uvedenie osobností do Dvorany slávy slovenskej medicíny

- prezentácia odborného profilu osobností - prof. MUDr. Marián Bernadič, CSc.
 - **Prof. MUDr. Leodegar Cigánek, DrSc.**
 - **Prof. MUDr. Ivan Ďuriš, DrSc.**
 - **Doc. RNDr. PhMr. Ivan Lehký, CSc.**
 - **MUDr. Eva Siracká, DrSc.**
 - **Prof. MUDr. Jozef Strelka, DrSc.**

5. Výstava fotografií obrazov z maliarskej tvorby MUDr. Igora Pappa, CSc. a MUDr. Evy Nevickej, CSc. “Momentky z krás života“

- uvedenie vystavovateľov a otvorenie výstavy - prof. MUDr. Marián Bernadič, CSc.

Slovenská lekárska spoločnosť ďakuje Mgr. Milanovi Lehkému za finančnú podporu realizácie projektu Dvorana slávy SLS VI. a firme GSK za poskytnutie grantu.

Prof. MUDr. Leodegar Cigánek, DrSc.

(* 10. 2. 1925 – † 16. 1. 2004)

Prof. MUDr. Leodegar Cigánek, DrSc. patrí medzi uznávané autority a elity česko-slovenskej medicíny v odbore neurológia. Narodil sa v Bratislave. Po absolvovaní Lekárskej fakulty UK (1950) pôsobil na Neuropsychiatrickej klinike a Psychiatrickej klinike LF UK (1950-1954). Za začiatky jeho vedeckej dráhy možno považovať obdobie, kedy sa stal členom prestížnej výskumnej skupiny akademika J. Černáčka. V rokoch 1954-1959 pracoval v Laboratóriu klinickej elektrofyziológie, neskôr v Ústave experimentálnej medicíny SAV (1959-1964) a v Ústave normálnej a patologickej fyziológie SAV (1968-1971). Takmer dvadsať rokov (1972-1991) úspešne viedol II. neurologickú kliniku LF UK na Kramároch v Bratislave, ako jej prednosta. Získal vedeckú hodnosť DrSc. (1973) a habilitoval sa na profesora (1977). Jeho nesmierna pracovitosť, zodpovednosť, precíznosť, profesionalita a oduševnená zanietenosť motivovali mnohých školských i klinických zdravotníckych pracovníkov k vytvoreniu moderného klinického pracoviska. II. neurologická klinika sa pod jeho vedením stala takýmto pracoviskom. Bol autorom a realizátorom mnohých odborných a vedeckých, organizačno-klinických projektov a plánov. Okrem vynikajúcej monografie „*Evokované potenciály a ich využitie v klinickej praxi*“ (Martin, Osveta, 1991) sa chcel venovať aj projektu o epilepsii, bohužiaľ už ho nestihol realizovať.

Okrem zásadných vstupov do problematiky stanovovania klinickej smrti v začínajúcich transplantčných programoch, v spolupráci s anesteziologicko-resuscitačnými a juristickými kolegami, úzko spolupracoval s mnohými kolektívmi zdravotníckych pracovníkov, ktorí sa zaoberali zdravým i chorým mozgom. Navrhovanými unikátnymi a neurochirurgicky realizovanými trajektóriami cez hipokampus u temporálnej epilepsie predvídal reštauráciu novodobej neuropsychiatrie. Nadviazal plodnú spoluprácu so svetovou neurologickou komunitou.

Publikoval množstvo zásadných, originálnych prác a monografií, pričom sa významne angažoval predovšetkým v oblasti skúmania elektroencefalografie

a popisom nových elementov spojených s jeho menom. Klinicky sa vypracoval na jedného z najuznávanejších odborníkov na epilepsiu. V „Current Contents“ (1984) sa mu ako jedinému vedcovi slovanského pôvodu podarilo stať sa najcitovanejším svetovým autorom roku v oblasti biomedicíny. Profesor Cigánek, v spolupráci s prof. Nádvorníkom a ďalšími kolegami z Neurochirurgickej kliniky LF UK UNB navrhli a realizovali niekoľko unikátnych operácií, nevládnuteľných prípadov tzv. temporálnej epilepsie lokalizovanej v štruktúrach mozgu, zodpovedajúcich za psychické i hybné funkcie. Tým položil základy budúcej modernej neuropsychiatrie.

Na návrh prof. MUDr. P. Kukumberga, CSC., prezidenta Slovenskej neuropsychiatrickej spoločnosti, o.z. SLS sa pri príležitosti nedožitých 90. narodenín prof. Cigánka založila tradícia udeľovania „**Cigánkovej ceny**“, ako prejav uznania a ocenenia výsledkov jeho práce a pripomenutia si ich mimoriadneho významu pre slovenskú a svetovú medicínsku vedu. Udeľuje sa raz ročne, spolu s **Medailou prof. L. Cigánka** popredným pracovníkom v oblasti neurovied. Profesor Cigánek bol predsedom, členom a čestným členom významných odborných a vedeckých inštitúcií, pracovných skupín, rád, komisií a poradných orgánov tak doma, ako i v zahraničí. Jeho profesijné odborné, vedecké a pedagogické aktivity boli ocenené mnohými cenami a poctami, vrátane pôct a cien SLS.

Ludské, povahové a charakterové vlastnosti prof. Cigánka, spojené s jeho odbornými vedomosťami, medicínskou múdrosťou, profesionálnou zručnosťou, záujmom neustále sa vzdelávať a v praxi zavádzať nové poznatky sú hodnotami, pre ktoré bol prof. Cigánek uznávanou autoritou a osobnosťou na ktorého nemožno zabudnúť.

Prof. MUDr. Ivan Ďuriš, DrSc.

(* 29. 3. 1933 – † 15. 5. 2014)

Prof. MUDr. Ivan Ďuriš, DrSc. sa narodil v Bratislave, kde prežil prakticky celý svoj život. Štúdium Lekárskej fakulty UK ukončil v roku 1957. Prvé roky svojej profesionálnej kariéry strávil v Bardejovských kúpeľoch. V rokoch 1963 – 1964 pôsobil na Gastroenterologickom oddelení vo Výskumnom ústave výživy ľudu v Bratislave. Po príchode na I. internú kliniku LF UK do Bratislavy, kde nastúpil v roku 1964 najskôr na miesto sekundára a v roku 1967 na miesto odborného asistenta, absolvoval atestáciu II. stupňa z vnútorného lekárstva. Svoj vedecký a výskumný záujem nameroval na problematiku prekanceróz žalúdka, čo bola aj téma jeho aspirantskej práce. Faktory ovplyvňujúce karcinogézu žalúdka v experimente a klinike boli témou jeho doktorskej dizertačnej práce, ktorú obhájil v roku 1987. Za prácu v tejto oblasti získal prestížne ocenenie – Medailu Japonskej onkologickej spoločnosti (1978). Habilitoval v roku 1981 a za profesora internej medicíny bol inaugurovaný v roku 1990. Bol členom redakčnej rady viacerých významných časopisov (*Vnitřní lékařství*, *Česká a Slovenská gastroenterologie*, *Hepato-Gastroenterology*, *Bratislavské lékařske listy*). Aktívne pôsobil v redakcii pre vydávanie učebníc a monografií LF UK. Je autorom viac ako 150 odborných publikácií v zahraničnej a domácej literatúre a spoluautorom skrípt a učebníc venovaných internej medicíne. Vrcholom a pretavením ohromných teoretických a praktických vedomostí z internej medicíny je dielo „*Princípy internej medicíny*“ (2001), ktorého je spolueditorom a spoluautorom. V roku 2013 bol spoluautorom knihy *Interná medicína*, určenej pre študentov ako

aj lekárov. Bol spolueditorom dvojazyčnej učebnice (slovensky, anglicky) pre študentov medicíny s názvom „*Od symptómu k diagnostike a liečbe*“.

Napriek všetkým významným funkciám, ktoré zastával ako prednosta I. internej kliniky LF UK (1989-2002), dekan LF UK (1997- 2000), člen Predsedníctva (neskôr Prezídia) Slovenskej lekárskej spoločnosti (niekoľko funkčných období), predseda Slovenskej internistickej spoločnosti, o.z. Slovenskej lekárskej spoločnosti (viac ako 10 rokov), čestný člen Poľskej internistickej spoločnosti, Európskej federácie internej medicíny, American College of Physicians a emeritný profesor LF UK (od roku 2007) a napriek všetkým významným oceneniam, ktoré mu boli udelené: Dérerová cena (1983), Zlatá medaila Slovenskej lekárskej spoločnosti „Propter merita“ (1993), Zlatá medaila LFUK (1993), Cena rektora UK (2000), štátne vyznamenanie „Cena Ľudovíta Štúra II. stupňa“ (2002), ostal človekom skromným, plným pokory a úcty k životu, empatickým voči iným, verný Hippokratovej prísaha a svojmu povolaniu, ktoré vnímal ako poslanie a povinnosť neustále si zvyšovať odborné vedomosti a prehľbovať profesionálne zručnosti. Svoje rozsiahle odborné vedomosti zodpovedne a s láskou odovzdával spolupracovníkom, svojim študentom, no predovšetkým pacientom. Napriek celosvetovej tendencii k super špecializácii a atomizácii medicíny a jej jednotlivých pododborov, prof. Ďuriš počas celého svojho profesijného pôsobenia vždy zastával a presadzoval nutnosť existencie a prežitia všeobecného internistu. Zomrel po ťažkej chorobe vo veku 81 rokov. Až do posledných dní svojho života veril v dobro človeka. Jeho myšlienky, životné postoje, morálne zásady, ktorými žil, vysoká odbornosť a profesionalita majú trvalú hodnotu a zostávajú pre ďalšie generácie inšpiráciou a vzorom osobnosti, na ktorú nezabúdame a ktorú si budeme vždy s úctou pripomínať.

Doc. RNDr. PhMr. Milan Lehký, CSc.

(* 21. 7. 1925)

Doc. Lehký sa narodil vo Veľkých Kozmálovciach. Vyštudoval odbor farmácia na Lekárskej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave (1949 – 1953), na ktorej získal titul PhMr. Po promócií (1953) sa stal vedúcim klinického oddelenia Slovakofarmy Hlohovec. Zaslúžil sa o zavedenie preparátu Fuadínu a Indulony A64 do praxe. Roku 1956 prešiel pracovať ako odborný pracovník do Laboratória pre kontrolu liečiv, patriaceho pod Mediku, Bratislava. Na základe úspešného výberového konania sa v roku 1958 stal pedagógom na Katedre farmácie Slovenského ústavu pre doškoľovanie lekárov farmaceutov v Bratislave. Na tomto pracovisku rozpracoval základy a koncepciu atestácií farmaceutov v jej najdôležitejších odboroch.

Roku 1969 založil a stal sa vedúcim Katedry lekárenstva Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie lekárov a farmaceutov v Bratislave, ktorá sa stala hlavným doškoľovacím pracoviskom farmaceutov. Pod jeho vedením absolvovalo atestačnú prípravu 2200 lekárnikov. Roku 1970 úspešne absolvoval rigorózne konanie a po obhajobe práce *Štúdium právnych predpisov upravujúcich uschovávanie liečiv v lekárni* sa stal doktorom prírodných vied s titulom RNDr.

Patril medzi zakladajúcich členov Slovenskej farmaceutickej spoločnosti, o.z. Slovenskej lekárskej spoločnosti, v ktorej bol predsedom Sekcie lekárenstva SFS (1970 – 1991). V rámci tejto sekcie založil tradíciu organizovania odborného podujatia „*Lekárenských dní SFS*“ (1972), ktoré sa konajú dodnes. Toto podujatie má svojim obsahom každoročne nenahraditeľnú funkciu vo výchovno-vzdelávacom, neinštitucionálnom procese sústavného vzdelávania farmaceutov. Vypracoval dizertačnú prácu „*Sledovanie rozkladu adrenalínu vo vodných roztokoch pomocou oscilometrie*“ (1968), na základe ktorej po úspešnej obhajobe získal vedeckú hodnosť kandidáta farmaceutických vied, CSc. (1969). V roku 1975 dokončil habilitačnú prácu „*Sledovanie rýchlosti uvoľňovania liečiv z masťových základov v pokusoch in vitro a in vivo*“, po obhajobe ktorej mu bola udelená vedecko-

pedagogická hodnosť docent galenickej farmácie.

V rokoch 1973–1990 pôsobil na Farmaceutickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Vypracoval osnovy a náplň prednášok z predmetu klinická farmácia, ktoré sa realizovali prostredníctvom Katedry farmakodynamiky a toxikológie FaF UK. Od roku 1980 do roku 1991 zastával funkciu hlavného odborníka pre lekárenstvo MZ SR.

Po odchode na dôchodok (1992) založil vydavateľstvo zdravotníckej literatúry s názvom „Herba“.

Vďaka jeho koncepcnej a systematickej práci sa toto vydavateľstvo stalo všestranným pracoviskom vo vydávaní odbornej knižnej a časopiseckej literatúry. V rokoch 1997–2004 sa jeho zásluhou vo vydavateľstve Herba vydal sedemdielny „*Slovenský liekopis*“ a „*Slovenský farmaceutický kódex*“, kľúčové diela farmaceutickej vedy a praxe. Z jeho iniciatívy bol v tomto vydavateľstve vydaný aj „*Proglas*“, jedno z najdôležitejších národno-historických diel, ktoré patrí k základným kameňom slovenskej a slovenskej kresťanskej kultúry.

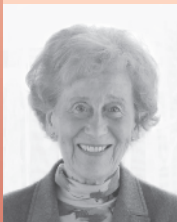
Počas svojej odbornej činnosti doc. Lehký, ako autor alebo spoluautor, publikoval 65 pôvodných vedeckých experimentálnych prác a jednotlivými kapitolami prispel do knižných diel „*Nežiaduce účinky liečiv*“, „*Materia medica*“, „*Sociálne lekárstvo a organizácie zdravotníctva*“ a „*Základy farmaceutickej analýzy*“.

Za svoju všestrannú činnosť bol ocenený najvyššími odbornými oceneniami. Bola mu udelená medaila J. B. Guota, Pamätná plaketa za zásluhy o postgraduálnu výchovu lekárov a farmaceutov, Weberova medaila (cena Slovenskej farmaceutickej spoločnosti, o.z. SLS za pedagogickú, výchovno-vzdelávaciu a vedecko-výskumnú prácu), Pamätná medaila k 50. výročiu vzniku Farmaceutickej fakulty UK, medaila PhMr. V. J. Žuffu. Je čestným členom Československej farmaceutickej spoločnosti a čestným členom Slovenskej farmaceutickej spoločnosti, o.z. SLS.

MUDr. Eva Siracká, DrSc.

(* 1. 5. 1926)

Narodila sa v Uherskom Hradišti. V roku 1951 promovala na Lekárskej fakulte Komenského univerzity v Bratislave. V rokoch 1951–1953 pracovala na Internom oddelení Okresnej nemocnice v Trstenej a odd roku 1953 na Rádiologickom oddelení Onkologického ústavu v Bratislave, kde bola zástupcom primára (od roku 1958). V rokoch 1956 a 1958 získala špecializáciu v rádiológii I. a II. stupňa. V roku 1960–1961 pracovala na Rádiologickej klinike Onkologického ústavu Nemeckej akadémie vied v Berlín – Buchu. V roku 1964 získala hodnot kandidáta lekárskej vied SAV (CSc.). V roku 1965 sa stala vedúcou vedeckou pracovníčkou Rádiobiologického oddelenia Ústavu experimentálnej onkológie SAV v Bratislave. Absolvovala študijný pobyt na Rádiobiologickom oddelení Karolinska Institutet v Štokholme (1964), s ktorým naďalej spolupracovala na výskumnom projekte. V roku 1977 získala hodnosť doktora lekárskej a biologických vied (DrSc.). V roku 1983 jej bola udelená Slovenskou vládou „Národná cena za výskum heterogenity ľudských nádorových buniek“. Založila Slovenskú spoločnosť pre rádiológiu, rádiobiológiu a fyziku, ako odbornú spoločnosť Slovenskej lekárskej spoločnosti. Bola členkou výborov viacerých odborných národných a medzinárodných spoločností v odbore rádiológie a onkológie, členkou redakčnej rady medzinárodného časopisu „Neoplasma“. Publikovala viac ako 130 odborných prác v domácich a medzinárodných časopisoch. V roku 1990 založila v Československu „Ligu proti rakovine“, stala sa jej prezidentkou a v tomto postavení pokračovala a pokračuje na Slovensku, aj po rozdelení Československa. Bola zvolená za členku Výkonnej rady Európskej asociácie líg proti rakovine. Spolupracuje na mnohých projektoch programu kontroly

rakoviny vyhlásenej Európskou komisiou. Jej práca bola odmenená viacerými cenami a vyznamenaniami doma i v zahraničí, vrátane Zlatej medaily Slovenskej lekárskej spoločnosti „Propter Merita“, Zlatej medaily Slovenskej akadémie vied, štátneho vyznamenania „Rád L. Štúra“ a „Pribinov kríž I. triedy“ udelenými prezidentom Slovenskej republiky, Cena Ekotopfilm, Žena 21. storočia, Strieborné krídlo, a iné). V roku 2005 bola zaradená Svetovou lekárskou spoločnosťou (World Medical Association), na návrh Slovenskej lekárskej spoločnosti, medzi 65 starostlivých lekárov z 58 krajín sveta. Svetová zdravotnícka organizácia WHO jej rovnako na návrh Slovenskej lekárskej spoločnosti udelila na Svetovom zhromaždení dňa 19. mája 2011 individuálnu cenu Sasakawa Health Prize za jej celoživotnú iniciatívnu prácu v onkológii. V roku 2015 jej Európsky parlament udelil Cenu európskeho občana.

MUDr. E. Siracká, DrSc. patrí medzi výnimočné osobnosti slovenskej medicíny a Slovenskej lekárskej spoločnosti, ktoré sa svojimi rozsiahlymi odbornými profesijnými aktivitami zaslúžili o rozvoj medicíny a odborného sústavného vzdelávania zdravotníckych pracovníkov u nás, tým i Slovenskej lekárskej spoločnosti. Doktorka Siracká si kvalitou svojich ľudských vlastností, výsledkami svojich verejnosprospešných aktivít, neutíchajúcim elánom a snahou pomáhať pacientom s onkologickými ochoreniami a ich blízkym, získala uznanie širokej odbornej verejnosti u nás a vo svete. Je pre nás ctou a mimoriadnym potešením, že MUDr. Eva Siracká, DrSc. je členkou Slovenskej lekárskej spoločnosti od jej založenia (1969).

Prof. MUDr. Jozef Strelka, DrSc.

(* 14. 11. 1921 – † 29. 5. 2001)

Profesor Strelka sa narodil v Častej, v okrese Bratislava vidiek. Mladosť prežil v Rači, na predmestí Bratislavy. Po absolvovaní gymnázia a maturite (1941) pokračoval v štúdiu na LF UK v Bratislave. Ako študent sa zapojil do vedecko-výskumnej činnosti na neurologickej klinike a pôvodne mal úmysel venovať sa tomuto odboru aj po skončení štúdia. Počas vojny štúdium prerušil a po oslobodení ho dokončil na LF Univerzity Karlovej v Prahe (1947).

Svoju lekársku činnosť začal ako sekundárny lekár na oddelení pre vnútorné choroby štátnej nemocnice v Piešťanoch. Pre otorinolaryngológiu ho získal primár MUDr. F. Horváth v tamojšej nemocnici. V roku 1950, na pozvanie prof. MUDr. J. Lajdu ako jeho asistent nastúpil na otolaryngologickú kliniku do Bratislavy, kde pôsobil 15 rokov. V roku 1961 získal titul docenta v odbore ORL. Habilitoval prácou „Anatomické variácie mozgových splavov a kolaterálneho systému vo vzťahu ku krčnej disekcii“. Po habilitácii sa z poverenia prof. Lajdu venoval výučbe poslucháčov stomatologickej vetvy LF UK.

V rokoch 1965-1968 pôsobil v rámci medzištátnej dohody v Alžírsku, ako prednosta na ORL klinike novozałożenej Lekárskej fakulty v Oráne. Tu prednášal tri roky otolaryngológiu poslucháčom všeobecného lekárstva. Po ukončení tohto pobytu, dňa 1. augusta 1968, nastúpil ako prednosta II. ORL kliniky LF UK v Bratislave na Pionierskej ulici a následne v rokoch 1968-1988 viedol ako prednosta I. ORL kliniky LF UK na Zochovej ulici v Bratislave. Najprv sa venoval viacerým problémom v ORL, zaujímal sa o aplikovanú anatómiu ucha, nosa, PND a krku, skúmal cievne poruchy vnútorného ucha a problémom vertebrobazilárnej insuficiencie. Neskôr venoval väčšiu časť svojho profesionálneho života onkologickej problematike, najmä rakovine hrtana. Výsledky svojich bádání zhrnul v dizertácii „Regionálne metastázy karcinómu hrtana“. Vedeckú hodnosť DrSc. získal v roku 1980. Po celý svoj život aktívne prednášal na domácich a zahraničných odborných fórach, publikoval približne 100 vedeckých prác, napísal kapitolu o chorobách nosa a prínosových dutín do celoštátnej československej učebnice otolaryngológie, vydal viaceré cenné učebné texty pre medikov, množstvo osvetových

článkov pre laickú verejnosť, hlavne v boji proti fajčeniu. Bol spoluautorom dvoch monografií („Chirurgia stredného ucha“ a „Príhody a nebezpečenstvá v otolaryngológii“). Pobyt v Alžírsku využil na štúdium epidemiológie zhubných nádorov horných dýchacích orgánov v severnej Afrike a poznatky spracoval ako významnú úlohu ČSAV.

Pod jeho vedením habilitovali štyria docenti, kandidátske práce obhájili šiesti externí aspiranti. Mnohí z jeho žiakov viedli alebo vedú otolaryngologické pracoviská na Slovensku a v Čechách. V rokoch 1973-1982 bol prof. Strelka predsedom Slovenskej otolaryngologickej spoločnosti SLS. Budoval a rozvíjal dobré vzťahy s partnerskými organizáciami v Maďarsku, Poľsku, Nemecku, Bulharsku a ZSSR, intenzívne spolupracoval s českou ORL spoločnosťou.

Prof. Strelka bol veľmi transparentnou osobnosťou, orientovanou na vysoký výkon s prirodzenou autoritou a noblesou. Bol precízny a zodpovedný ako človek i ako odborník, premýšľavý a múdry v úvahách a rozhodovaniach, no zároveň veľmi skromný. Jeho argumenty mali vážnosť, diskutoval nekonfliktne, jeho písomný a ústny prejav bol vysoko kultivovaný. Tvoril systematicky, prenikal do hĺbky problémov, výborne štylizoval. Povestný bol jeho cit pre správnu terminológiu a lásku k spisovnej slovenčine. Nerád vystupoval v médiách, intenzívne sa však venoval osvetovej činnosti, najmä aktivitám proti fajčeniu. Ani po odchode do dôchodku nestratil kontakt s klinikou, rád poradil pri riešení zložitých prípadov. So svojou manželkou MUDr. Violetou Strelkovou mal krásny, harmonický vzťah.

Pán prof. Strelka bol vzorom výborného vysokoškolského pedagóga, dôsledného diagnostika, precízneho operátora a seriózneho vedeckého pracovníka. Významne ovplyvnil celú generáciu otorinolaryngológov a dôstojne reprezentoval slovenskú medicínu a Slovenskú otolaryngologickú spoločnosť SLS doma i v zahraničí.

MUDr. Igor Papp, CSc.

(* 15. 11. 1951)

MUDr. Igor Papp, CSc. sa narodil v Bratislave. Po skončení LF UK v Bratislave pracoval ako lekár na RTG oddelení OÚNZ v Galante (6 mesiacov). V rokoch 1978-

1990 začal pracovať vo Výskumnom ústave humánnej bioklimatológie v Bratislave (1978-

1990), kde sa venoval výskumu meteorosenzitivity a vplyvom umelej hypobárie a chladových inhalačných stimulov na pacientov s prieduškovou astmou. V roku 1982 získal atestáciu I. stupňa z vnútorného lekárstva a v roku 1988 II. stupňa. V roku 1988 obhájil titul CSc. Zároveň pracoval ako lekár – internista na lôžkovom oddelení Fyziatricko-geriatrickej kliniky FN v Bratislave, neskôr na jej II. internej klinike (1978-1994). V rokoch 1995 – 2014 pracoval vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, kde zastával rôzne funkcie: revízny lekár, vedúci Odd. zdravotných činností GR VŠZP pre celú SR, poverený riaditeľ Krajskej pobočky VŠZP (1998-1999). V roku 2002 získal atestáciu z revízneho lekárstva.

Na dôchodku je od roku 2014 a plne sa venuje svojej záľube – maľovaniu. Kreslí a maľuje už takmer 50 rokov (od 15-tich rokov), s meniacou sa intenzitou vo svojich rôznych životných obdobiach. V jeho výtvarných technikách dominuje olejomalba, v neskoršom období akvarel, kresby tušom, grafika. V motívoch diel dominujú „klasické“ námety: zátišia s kvetmi, ovocím, motívy mesta, krása ženského tela... Doteraz mal v Bratislave štyri samostatné výstavy svojich prác - vo FN v Bratislave (2001), na GR SPP (2004 a 2006) a v Kláštore Milosrdných bratov v Bratislave (2014).

Obchodná ulica v Bratislave, 2014, koláž (Igor Papp)

MUDr. Eva Nevická, CSc.

(* 27. 7. 1933)

MUDr. Eva Nevická sa narodila v Trenčíne. LF UK absolvovala v Bratislave a po ukončení štúdia (1958) začala pracovať (až do dôchodku) v NÚTaRCH v Podunajských Biskupiciach v Bratislave. Systematicky sa venovala prevencii, liečbe a kontrole tuberkulózy na Slovensku. Je váženou autoritou v odbore a odbornou verejnosťou považovaná za prvú dámu detskej pneumoftizeológie. Od nástupu do dôchodku

(2004) sa intenzívne venuje svojej záľube, maľovaniu. Začínala ako samouk, ale cítila, že sa potrebuje odborne vzdelávať a preto sa prihlásila do ART klubu ak. maliara Ladislava Mareša v Bratislave. V roku 2013 sa stala členkou Ateliéru neprofesionálnych výtvarníkov mesta Bratislavy, kde sa pod odborným vedením pedagógov zdokonaľuje v rôznych výtvarných technikách. Svoje práce prezentovala na viacerých výstavách (2013,2014,2015). Ako prvá mala výstavu obrazov s názvom „Pokoj v duši“ v rámci zahájenia projektu „Dvorana slávy SLS“ (9. 9. 2013).

Jeseň, víchrica, 2015, akryl (Eva Nevická)